

Žít – tak dlouho jako strom,
nebát se burácí-li hrom.
Mít radost z kaluží,
mít srdce co tolik netouží
– tak to bych já si vážně přál!

Stát dík mnohým kořenům,
jít vstříc mým spodním pramenům.
Mít hlavu v oblacích
i tak netápat v rozpacích
– tak to bych já si vážně přál!

Být stále plodonosný,
na svět nebýt tolik mlsný.
Mít plno odnoží
a mnoho pater – podlaží
– tak to bych já si vážně přál!

Strom vidí svět z nadhledu,
ve splínu nezná záhadu.
Stát pod tíhou všech věků
s vidinou těch mnohých přehmatů
– tak to bych já si víc nepřál!

Být zase chci člověkem,
tím, co porve se s věkem.
Žít ve světě omylů,
s nadějí dobrých úmyslů.
– tak to bych já si vážně přál!